

[Johan Nielsen.]

fører det med sig; det er nødvendigt, at præster på samme måde som alle de andre lærer noget andet, noget ekstra, noget mere. Det gør jeg altså. Jeg ville imidlertid ønske, at de, der lærer at blive præster, lærte det, før de kom ind på universitetet. Jeg er selv gammel sømand. Så vidt jeg ved, er det kun det ærede medlem hr. Vivike og mig, der har sejlet foran masten i 10 år, før vi kom herind, og jeg siger om den lærdom, som Per Degn sagde om sin latin, at jeg vil ikke undvære den for 100 rigsdaler, ja, 100 til.

Der er altså nogen, der mener, at det er nødvendigt, at præster lærer noget andet og noget mere, end de kan lære ved universitetet. For mig var det, jeg lærte ved universitetet, ikke det afgørende. Det, jeg lærte ved universitetet, var det, som hjalp mig til at blive præst. Jeg tror, jeg havde kunnet klare opgaven uden at have gået der i 6 år, men det skulle altså til, og når man nu mener, der skal noget ekstra til for præsterne, så kan jeg kun anbefale det. Jeg kan anbefale det, fordi jeg ved, at vi mennesker er så forskellige. Jeg kan også anbefale det, fordi den højtærede kirkeminister går meget varmt ind for det, og jeg ved, at når kirkeministeren går ind for en ting, er det noget, som vi andre skal tage i betragtning, fordi den højtærede kirkeminister måske er et af de dygtigste mennesker, jeg nogen sinde har truffet.

Derfor vil jeg på mit partis vegne tilsige vor fulde støtte til dette lovforslag; jeg vil anbefale det, for jeg ved, at loven vil blive til gavn for præsterne.

Skov Thulesen: Venstre har allerede i finansudvalget givet tilslutning til den smukke tanke, der ligger bag J. C. Hempels legatfonds gave med henblik på oprettelse af et efteruddannelsesinstitut for præster. Vi kan derfor i princippet give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg vil dog gerne komme med et par bemærkninger angående lovens udformning. Det er ikke noget stort og omfattende lovforslag, men fandt alligevel omtale i åbningstalen. Om det skyldes stofmangel til åbningstalen, eller det skyldes, at man måtte samle smulerne fra den kulturelle fond, skal jeg ikke kunne sige, men selv om

det ikke er noget omfattende lovforslag, finder jeg alligevel, at det institut, der foreslås oprettet, kan blive en værdifuld nyskabelse ikke mindst i en tid, hvor man taler om, at vi på forskellig måde har kulturpause. Nu mener jeg ikke, det er rigtigt, at vi har en sådan pause; men der er vel det rigtige i snakken, at der ikke i disse år tages så meget nyt initiativ i den retning.

Det påtænkte institut skulle danne grundlag for skabelsen af et folkekirkeligt kulturcentrum, som der står i bemærkningerne. Også jeg finder, at det kan være af betydning af få oprettet et sådant efteruddannelsesinstitut, bl. a. med henblik på den i fjor gennemførte lov om adgang til præstembeder for folk uden teologisk uddannelse. I øvrigt mener jeg, at instituttet nok mere bør betragtes under synsvinklen en inspirationskilde end som en egentlig efteruddannelsesinstitution; dette falder også noget i tråd med det, den socialdemokratiske ordfører var inde på. Kan det lykkes at skabe en sådan inspirationskilde, som kan blive en livsfornyer inden for dette område, ja, så ville det være en værdifuld ting, som venstre meget gerne vil støtte.

De bemærkninger, jeg ønsker at gøre om lovforslagets udformning, vedrører bl. a. § 2. Denne paragraf giver kirkeministeren bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler for institutionens styrelse og virksomhed, og selv om vi ikke tvivler om den højtærede ministers evne og vilje til at gøre dette på bedste måde, vil vi dog gerne i et udvalg se nærmere på, om disse regler ikke kan fastsættes mere konkret i loven. Vi ønsker også i et udvalg nærmere at drøfte, om det er rimeligt at starte denne institution, før det kan ske på mere værdig måde. Jeg skal ikke afvise, at det vil være rimeligt, men vi vil som sagt gerne se nærmere på det.

Til slut vil jeg komme med et hjertesuk i anledning af de mange fremmedord, som man har fundet det nødvendigt at anvende navnlig i fremsættelsestalen. Jeg kan nævne ord som økumenisk, eksegetisk, homiletik og kateketik. Ja, det er lige ved, at der her kunne kræves en efteruddannelse ikke for folketingets præster, for de forstår nok ordene, men for os andre stakkels almindelige mennesker, som skal sætte os ind i disse ting.